

Ősbizalom

Amikor a bizalomra, s annak az életben betöltött szerepére gondolunk, akkor rendkívül meghatározó és mély tartalommal rendelkező kifejezés, érzelmi állapot, illetve tudati kivetülés kel életre bennünk. Így jogosan vetődik fel a kérdés: vajon mi lehet a bizalom forrása, hogyan épül fel, milyen szerepet tölt be a cselekedeteink és a gondolatvilágunk milliárdnyi megnyilvánulása közepette? Majd tovább elmélkedve a bizalom témakörén rögvest felsejlik a kiapadhatatlan forrása az „Ősbizalom”.

Izgalmas és szinte felfoghatatlan folyamat az ősbizalom tudati gyökereinek feltárása. Feltételezhetően az ősbizalom minden létező sajátja, egy és ugyanazon forrásból származóan, az igaz valónk kristálytiszta részeként értelmezett sajátosság. Ekképpen az ősbizalom örök megnyilvánulás a szellemi létezésünk kísérőjeként, az állandósult valóság megtestesüléseként. Mely Isteni eredettel rendelkezve hat át bennünket. Közvetítőként pedig a felső lényünk segítségével válik elérhetővé az ősbizalom esszenciája. Kisugárzásának eredményeként képessé válunk a valós természetünk felismeréséhez vezető úton haladni és elérni a megvilágosodás egyre magasztosabb és magasztosabb állapotát. Mélyebb értelmezésben a szeretetben létezés kiterjedése tárható fel az ősbizalom állapotának minél közvetlenebb megélése során. Mint a legfelső tudatállapothoz tartozó megnyilvánulás az ősbizalom kivetül, kisugárzásra kerül a környezet irányába. Vagyis a létezés közegevé válik, ezért a bizalom megélésének minősége kihat az aktuális tudatállapotra, tehát a kialakuló gondolatokra és a cselekedetekre.

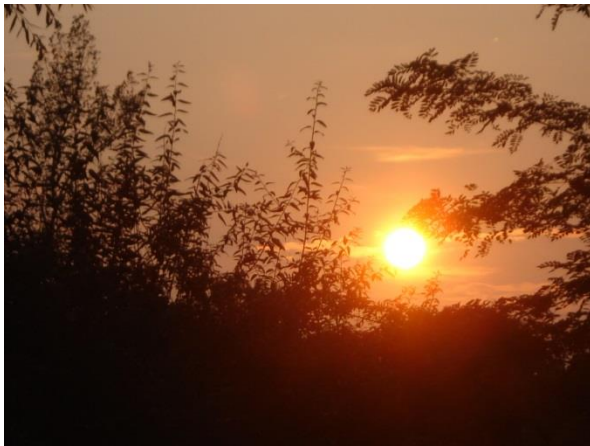

Mindezt születésünket követően a fizikai létállapotban éljük meg a hétköznapiak során, amikor a transzcendentális áthatottsággal rendelkező ősbizalom kisugárzásaként a bizalom válik életünk kísérőjelenségévé. Számos formában mutatkozik meg a bizalom jelentősége – miután a társadalmi lét alappillére –, nélküle aligha képzelhető el a nyitottságon és elfogadáson alapuló együttélés. Mínderre egyaránt szükségünk van a szűkebb és a tágabb környezetben. Kiindulva az önbizalomból, mely szinte sorsszerűen határozza meg az élethelyzeteinket. Tovább értelmezve meghatározó és építő jellegű közeget teremt a családon, a lakóközösségen, a munkahelyen, az iskolán, a különböző társadalmi szervezeteken belüli együttműködéshez.

S tovább tágítva a horizontot a nemzetek, népcsoportok közötti érdemi emberi megnyilvánulások során egyaránt megmutatkozik a hatása. Mindezek következményeként könnyen felismerhető a bizalom univerzális jelentősége és megnyilvánulásának egységessége.

A bizalommal áthatott környezetben bontakozik ki az ember alapvető szükségleteként értelmezett szabadság, mely teret biztosít az egyén kibontakozásához. A bizalom által válik nyitottá a személyiség, s ilyen alapokon nyugvó környezetben jönnek létre az előítéletektől mentes elfogadáson és megértésen alapuló kapcsolatok. A létbiztonság megteremtéséhez feltétlenül szükséges közeg bizalommal áthatott, e nélkül az élet szorongással mérgezetté válhat. Belátható, hogy a bizalom nagyon fontos alap a mindennapi tevékenység végzése során.

Mindennek ellentétéként - a dualításban értelmezve - a bizalmatlanság is megtapasztalható. Ennek oka a mély tartalom, az ősbizalom elfedettsége. Ami különböző élethelyzetekbe kerülés alkalmával keletkezik viszontagságok megélése közepette. S ekkor lerakódások formájában homályosítja el az ősbizalom felszín felé törekvő éltető fénysugarait.

Mindezek eredményeként a mély megnyilvánulás, az ősbizalom elfojtásra kerül, ekképpen a felszínen észlelve feltűnik a bizalmatlanság démona. Megerősítendő, hogy az ősbizalom örökkön-örökké való, jelenléte állandó, elfedettsége esetén pusztán a közvetlen tudati hozzáférés válik korlátozottá. A bizalom-bizalmatlanság kettőssége az éltetésben és a pusztításban is testet ölt, amely akár belső harcot is előidézhet az egyénben, vagy szélesebb körű

megjelenés alkalmával embercsoportok között is érvényesülhet az említett pozitív/negatív kihatás. Mely akár szélsőséges megnyilvánulásokat is eredményezhet. A bizalom a híd a létezők tudata között, mely stabil állapotában az ősbizalom tündöklésekor szabadon átjárható, viszont a bizalmatlanság közegében ingataggá és átjárhatatlanná válik, mely végeredményben gátak kiépüléséhez vezet.

Amikor pedig az ősbizalom szabadon érvényesülhet, áthatva a különböző tudatállapotokhoz tartozó megnyilvánulásokat, akkor a szellemi, lelki tisztaság kibontakozása valósulhat meg.

Ahogy az ősbizalom sajátossága a végtelenség, úgy kihatása is a határtalanság állapotával ajándékozza meg a teremtményeket. Átala válik felismerhetővé és megélhetővé az egység felemelő állapota. Ily módon tisztán élhető meg az öröm, a harmónia, a boldogság és a békeség, melyek az ember igaz természetének jellemzői.

Feladatunk az ősbizalom minél közvetlenebb megnyilvánulásának kimunkálása bármely tudatállapotban is legyünk. Ehhez elengedhetetlen a belső munka, hogy kitartóan tevékenykedjünk a belső világunk feltárásán, akár elméleti ismeretek elsajátításának, akár gyakorlati tapasztalatok megélésének segítségével. Mivel ekkor tárulkoznak fel a tiszta felismerések, melyek a maguk természetességével világítják meg számunkra a valóságot annak megértése érdekében.

Az ősbizalom bennünk rejlik, magunkban hordozzuk, bármely pillanatban rendelkezésünkre áll, s ha látszólag elveszettnek is hisszük, bármikor ismét teljes pompájában tündökölve tisztán áthatva bennünket fénye eléri az általunk észlelt szférát, s ekkor az ősválónk ismételt megtapasztalása elvezet a mindenség egyre tisztább megértéséhez, a fizikai valónk békés és harmonikus állapotának kialakulásához, s ezen emelkedett tudatállapotunkban történő minél tartósabb létezéshez.

Nagy Zoltán

znagy.m@gmail.com

<https://sites.google.com/site/szeretetvalosaga/home>

Budapest, 2015. május